

Sagen i finansiel Henseende eller fra Hensynet til Arbejdskraftens hensigtsmæssige Fordeling i Aarens Løb. Og endelig er det med Nødvendighed blevet gjort gældende, at de Krav, som stilles til Statskassen ved dette Lovforslag, ere saa betydelige, at man ikke vil kunne tage endelig Stilling til denne Sag, saa længe man ikke tillige kan overse Rækketiden i finansiel Henseende af de mange andre store Lovforslag, som man haaber maa komme til snarlig Behandling. Jeg for mit Bedkommende deler, om end ikke alle i lige Grad, saa dog en stor Del af de Betæneligheder, som ere blevne fremførte. Jeg nævner ikke dette, fordi jeg ønsker, at man atter skulde tage denne Diskussion op, thi herom er jo ved første Behandling blevet tilstrækkelig udtalt, men kun for at gøre opmærksom paa, at Tilstedeværelsen af alle disse Tvivl har gjort det naturligt for os at tage under Overvejelse, om det ikke var muligt ved Hjælp af Endringsforslag at saa vore Tvivl hævede og Marsgerne til vore Indvendinger fjernede. Der er imidlertid derved en Vanskelighed, som naturlig frembyder sig. Vil man stille Endringer til et Lovforslag, er Hensigten jo dermed, at man vil betegne den Form af Loven, i hvilken man endelig vil acceptere den, og Forudtæningen altsaa den, at man, naar de paagældende Endringsforslag blive vedtagne, kan anse Loven for at være i enhver Henseende tilfredsstillende. Det stiller sig imidlertid for mig som højt vanskeligt, for ikke at sige umuligt, her at stille Endringsforslag, som kunne fyldestgøre i saa Henseende. Det vil ganske vist være meget let over for enkelte Punkter af Forslaget, men yderst vanskeligt over for andre og særlig over for Bestemmelsen i § 1. Tidligere har jo Forholdet været det, at naar Jaadanne Jærnbaneforslag forelaa til Forhandling, have vel de enkelte Medlemmer ikke haft Lejlighed til selv at gøre sig bekendte med Enkelthederne deri, men de have dog altid haft den Fordel, at Sagen har foreligget belyst fra to Sider, nemlig fra Uvalgets og fra Ministerens Side, saaledes at naar der har været Enighed mellem Uvalget og Ministeren om Banens Hensigtsmæssighed i forskellige Henseender, har man kunnet betragte det som en Autoritet, der var tilstrækkelig til, at man kunde stemme derfor. Men saaledes foreligger Sagen ikke nu; den højtærede Ministers Udtalelser have jo været højt refererede, idet han har forbeholdt sig sin Stilling over for de enkelte Baneforslag, indtil han efter Undersøgelse af de forskellige Baner har kunnet fremskaffe Jaadanne Oplysninger, at han i det andet Ting kunde møde med det nødvendige Ma-

teriale til Bedømmelse og Vejledning. Under disse Forhold har det syntes mig klart, at naar man dog ikke var i Stand til at stille fuldt ud fyldestgørende Endringsforslag op og derved forsøge at bringe Lovforslaget i en Stikelse, som man endelig kunde slutte sig til, var det forstandigt i Øjeblikket aldeles ikke at stille Endringsforslag, men at lade Sagen saa hurtig som muligt gaa op til Landstinget, for at det kunde saa saa megen Tid som muligt til at overveje det nøjagtig, efter at Ministeren har forelagt de dertil nødvendige Oplysninger. Det maa være klart for alle, ogsaa for de ærede Forslagsstillere, at Lovforslaget i den Stikelse, hvori det her foreligger, ikke kan vente at blive til endelig Lov, og den højtærede Minister har jo i den Henseende fremsat bestemte Udtalelser. Naar Sagen altsaa hurtigst muligt sendes til Landstinget, vil det saa Tid til en grundig Behandling, og saa vil Sandhuligheden ogsaa være for, at Sagen atter vil kunne komme tilbage hertil tilstrækkelig belyst. Men der vil tillige derved vindes den væsentlige Fordel, som for mig og vistnok mange andre er af hovedsagelig Betydning, nemlig at denne Sag kan komme ned paa en Tid, hvor man kan forvente at have en klar og bedre Oversigt endnu over alle de store finansielle Krav, som stilles til Statskassen, og hvor man med Hensyn til de forskellige vigtige Lovforslag, som for Tiden endnu ere hvilende, kan overse, hvorledes deres Stæbne vil blive. Dette forklarer, hvorfor jeg ikke har villet stille noget Endringsforslag hertil, og hvorfor jeg tror, at det er rigtigst at lade Sagen gaa roligt videre. Jeg antager, at det ærede Ting vil forstaa, at der deri ingenlunde ligger noget som helst Standpunkt med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder, — i dets nuværende Stikelse anser jeg det for umuligt, at det kan vedtages; — men der ligger deri kun et Forbehold lige over for Fremtiden. Naar Sagen senere maatte komme til at foreligge bedre saglig belyst end nu, og naar den dels foreligger saaledes, at den finansielle økonomiske og politiske Situation samtidig kan overses, forbeholder jeg mig min Stilling til den Tid til Sagen. Naar der er stillet en Række Endringsforslag, vil min Opfattelse med Hensyn til disse være klar, efter hvad jeg allerede har sagt. Det er maaste en rigtig Betegnelse, som den ærede første Taler kom med, da han betegnede dem som i alle Henseender usfabelige. Det er naturligt, at enkelte Medlemmer særlig kende de Baner, hvormed der er stillet Forslag; men det større Antal Medlemmer